

ja wiiskümmend tuhhat meest ühhes kous
ollid ja taplussele wälja tullid. Agga en-
ne kui ma sest hakkas räkima, pean ma
teile esite juttustama, mis suurt head
Jummal selsammal ajal meie sõa-wäele
meere peäl teinud. Sest siingi andis se
wägget Jummal meie laewa wäele wa-
enlaste laewade peäle ni suurt ja kuulsa
woimust, mis ilmas polle weel kuulda ol-
nud. Kohhe esimest otsast ollen ma teile
sedda jo ütlenud, et meie Suur Keisri-
Prava ühhe wäe ossa olli lastnud laewa-
de peäle minna Turki-rahwa Sare-maad
noudma, kus wägga paljo risti innimes-
sed ellasid, kes sowisid Turkide ikke alt lah-
ti pääseda. Neil laewadel olli kül pitk te
minna et sedda kül woime paar tuhhat
pennikoorma arwata. Nemmad piddid
mitto merred läbbi minnema, enne kül
nemmad siina said. Sul enne läksid nem-
mad

mad siit ärra, talwe jähd nemmad Jangels-
male, ja kewade läksid nemmad omma
te kängemale; ja Jummal kes merregi
peäl teed walmistab, ja tuult ja merre lae-
ned woib käskida, satis neid keik ka ilu-
saste selle üllema Turki merresse, kussa
nemmad ollid noudnud. Se olli kül im-
meks panna sest et meie laewade-wäggi ei
olad õppind weel paljo merred läbbi käi-
ma ja merre peäl sõddima. Mitto weist
Saksa ja woõra-ma Kuningattest ja
Wärstidest kes seal merre äres ellasid
kust meie piddime möda minnema, ja
muudki, naersid neid kül mitto kord, ni
hästi kui need Turkid, ja mõtlesid et meie
laewad ei ial piddand siina sama, ja kül
siis monningad ka koggematta peaksid sen-
na sama, et neile siis kül merre laenatte
ja tulega piddi ollema woitlemist agga et
nemmad merre poolt ei piddand kül sama